

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.01.1960, sp. zn. 1 Tz 56/59, ECLI:CZ:NS:1960:1.TZ.56.1959.1

Číslo: 21/1960

Právní věta:

Instituce zahlazení odsouzení sleduje, aby odsouzenému, který vedl po odpykání trestu po určitou, zákonem stanovenou dobu, řádný život pracujícího člověka, nebylo předcházející odsouzení překážkou v dalším životě. Šlo-li o více odsouzení, u nichž je zahlazení u každého třeba uplynutí tříleté doby po odpykání trestu stačí když tato doba uplyne po odpykání posledního trestu.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 22.01.1960

Spisová značka: 1 Tz 56/59

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přečin proti socialistickému soužití, Zahlazení odsouzení

Předpisy: 86/1950 Sb. § 67

§ 245

§ 278

§ 282 64/1956 Sb. § 293

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Občan, který byl třikrát odsouzen si za tři roky po odpykání posledního trestu požádal o zahlazení trestů, aby měl výpis z rejstříku trestu bez záznamů.

Lidový soud trestní v Praze vyslovil zahlazení pouze posledního odsouzení a ohledně dvou předchozích odsouzení žádost zamítl.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem vyslovil porušení zákona v ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák., zrušil uvedené usnesení v části žádost zamítající a podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák. zahladil též obě předcházející odsouzení.

Z odůvodnění:

Lidový soud trestní v Praze rozhodoval k žádosti občana o zahlazení odsouzení, pokud byl odsouzen x) 1. rozsudkem nižšího vojenského soudu v Ostravě z 28. 10. 1953, pro trestné činy podle § § 278/1,

282/1, 245/2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na tři měsíce, x) 2. rozsudkem lidového soudu trestního v Praze z 24. 11. 1954 pro trestný čin podle § 245/1 písm. c) tr. zák. k trestu odnětí svobody na 6 měsíců nepodmíněně; tento trest byl vykonán 27. 12. 1955, x) 3. rozsudkem lidového soudu trestního v Praze z 25. 7. 1955, pro trestný čin podle § 245 odst. 1 písm. a) tr. zák. k trestu odnětí svobody na čtyři měsíce nepodmíněně; tento trest byl vykonán 27. 4. 1955.

Usnesením ze dne 21. srpna 1959 sp. zn. 7 Ut 13/59 lidový soud vyslovil zahlázení pouze posledního odsouzení a ohledně dvou předchozích odsouzení žádost zamítl.

Usnesení lidového soudu, které nabylo právní moci, napadá stížnost pro porušení zákona generální prokurátor s tím, že lidový soud trestní pochybil, když nezahladil i předchozí odsouzení, a když své rozhodnutí odůvodnil, že nebyla splněna podmínka, nutná pro zahlázení předešlých odsouzení, tj. vedení řádného života pracujícího člověka po příslušnou dobu.

Generální prokurátor proto ve stížnosti pro porušení zákona navrhuje, aby zamítavá část usnesení byla Nejvyšším soudem zrušena a aby bylo vysloveno zahlázení i ohledně předešlých odsouzení, neboť i když se splnění podmínky pro zahlázení odsouzení posuzuje ohledně každého odsouzení samostatně, je nutné ve smyslu § 67 odst. 1 tr. zák. při rozhodování o zahlázení více odsouzení počítat lhůtu od skončení posledního výkonu trestu. Přitom je směrodatná lhůta příslušná podle § 67 odst. 1 tr. zák. i pro poslední odsouzení, ledaže dosud neuplynula delší lhůta připadající na předcházející odsouzení.

Nejvyšší soud přezkoumal ve smyslu § 293 tr. ř. podanou stížnost pro porušení zákona a shledal, že byl porušen zákon.

Jestliže lidový soud dospěl k závěru, že jsou zde podmínky pro zahlázení posledního odsouzení, protože v době tří roků od odpykání trestu vysloveného tímto odsouzením vedl obžalovaný řádný život pracujícího člověka, bylo by nelogické, aby předešlá odsouzení, u kterých podmínka pro zahlázení, pokud jde o uplynutí doby, je taktéž tři roky, zahlazena nebyla. Instrukce zahlázení odsouzení sleduje, aby odsouzený, který vedl po odpykání trestu po určitou, zákonem stanovenou dobu, řádný život pracujícího člověka, aby předcházející odsouzení mu nebylo překážkou v dalším životě. Šlo-li o více odsouzení, na jejichž zahlázení v každém případě je, mimo ostatních okolností, třeba tříleté doby po odpykání trestu, a taková doba uplyne po odpykání posledního trestu, je i pro předešlá odsouzení tato doba jednou z podmínek pro vyslovení zahlázení.

Jak je patrné ze zprávy o pověsti, žadatel je dělníkem a proti jeho způsobu života od posledního odsouzení nebylo zjištěno nic závadného, co by bránilo vyslovení, že žije řádným životem pracujícího člověka. Nejvyšší soud proto po zrušení usnesení ve výroku o zamítnutí části žádosti jmenovaného o zahlázení odsouzení vyslovil, že se zahlazují i předešlá zmíněná odsouzení s tím, že se na něho hledí, jak by nebyl odsouzen. Vyšlo-li by však do jednoho roku od vyslovení zahlázení najevo, že odsouzení zahlazeno být nemělo, bylo by třeba rozhodnutí zrušit, nesplnily-li by se zatím podmínky zahlázení.